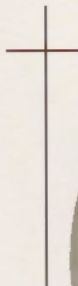

Dankbaar zijn wij voor de goede verzorging en de aandacht van de mensen die het mogelijk hebben gemaakt dat Ma haar laatste dagen thuis heeft kunnen doorbrengen.

Voor uw blijk van medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van onze zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder betuigen wij u onze oprechte dank.

Harbrinkhoek, 22 juni 2005
Haarbrinksweg 74

Wees goed voor elkaar

Nooit vragend, nooit klagend
Je lasten in stilte dragend.
Zo eerlijk en vastbesloten als je leefde
Ben je ook nu in stilte heengegaan
Kalm liefdevol en tevreden.

Susanna Engelbertink

weduwe van
Johannes Bernardus Oude Hergelink

Ma werd op 29 april 1919 te Harbrinkhoek geboren. Na eerder voorzien te zijn van het H. Sacrament der Zieken is zij thuis op 18 Juni 2005 overleden. Op 22 juni 2005 hebben wij haar tijdens de Uitvaartviering in de St. Pancratiuskerk te Geesteren voor het laatst in ons midden gehad, waarna wij haar te ruste hebben gelegd op het parochiële kerkhof.

Ma kwam uit een gezin van 3 kinderen. Kort na haar geboorte is het gezin vertrokken naar de Delmaweg in Geesteren. Op vijfjarige leeftijd verloor ze haar moeder en is daarna met haar zus Marie bij de Fam. Timmerhuis aan de Haarbrinksweg grootgebracht. Op haar 14e werd het gezin weer herenigd. Van daar uit ging Ma naar Bendien in Almelo, waar ze tot aan haar trouwen heeft gewerkt. Op 25 jarige leeftijd is ze op 12 juli 1944 met Pa getrouwd en kwam aan de Haarbrinksweg te wonen.

Daar hebben zij 51 jaar gelukkig samen gewoond en de basis gelegd voor hun gezin. Ze kregen negen kinderen, waarvan één het levenslicht niet heeft mogen aanschouwen. Ma werkte in huis en op de boerderij. Zij was altijd druk en regelde van alles. Ma was een sterke vrouw met een groot zelfvertrouwen. Zij had een groot hart en straalde liefde uit naar de kinderen en de klein- en achterkleinkinderen. Haar sterke kant was „om met weinig woorden heel veel duidelijk te maken“. Zij was een geweldig mens zonder franje en de spil van de familie.

De kleinkinderen waren heel gek met haar en dat was wederzijds. De familiedag was een van haar jaarlijkse hoogtepunten, want dan kwamen alle kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Haar laatste verjaardag was bijzonder omdat iedereen aanwezig was. We danken haar vooral voor de vele goede zorgen voor Pa tot aan zijn overlijden thuis.

Jammer genoeg kreeg ze twee weken na haar 86e verjaardag een herseninfarct wat haar noodlottig is geworden. We hebben bewondering voor de manier waarop ze zelf aangaf zo niet meer te willen leven. Dit getuigt van haar kracht en zelfverzekerdheid. Daarbij putte zij grote kracht uit haar geloof. Moge Ma en Pa nu verder leven in het eeuwige geluk bij God.

Dankbaar zijn wij voor alles wat zij voor ons gedaan heeft.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen.